

Navykli sme si, kamaráti, na bohaté a štedré Vianoce. Máme bohato prestreté stoly, rozsvietené stromčeky, záplavy honosných darčekov... Napohľad nám nič nechýba. Napohľad! A čo v kútiku duše, na ktorú často zabúdame? Keď som si v predvianočnom čase tento kútik zametal, celkom vzadu, až v samom kútiku kútika, teda v detstve, objavil som betlehemcov. Koľko chlapcov chodilo s betlehemom od domu k domu a ohlasovali ľuďom dobrú zvesť! Žiaľ, odkedy som vyrástol z detských nohavíc, živého betlehemca som osobne nestretol. Pre tohoročné Vianoce som si zaňho vymyslel aspoň básničku – náhradu, ktorú posielam zaklopať aj na vaše dvere.

BETLEHEMEC

Prinášam vám dobrú zvesť:

- Narodil sa Kristus pán. -
Vedie k nemu cesta ciest,
jediná zo všetkých strán.

Hviezdne lampy nad ňou svietia,
zaháňajú preludy.
Dokiaľ žije božie dieťa,
svet je svetom pre ľudí.

Želám Vám príjemné Vianoce a taký istý celý nový rok.

Váš

Milí čitatelia Čarušky!

Rok 2008 sa schýľuje k svojmu záveru a to je čas, keď všetci, my v knižnici, ale iste aj vy, milé deti, bilancujeme a spomíname, čo sme zažili v uplynulý rok.

V našej knižnici sme spolu s vami, čitateľmi, toho zažili neúrekom. Dennodenne sa tu diali zaujímavé podujatia, vládol tu ruch, smiech a život. Mali ste možnosť stretnúť spisovateľov a tvorcov kníh pre deti, absolvovať súťažno - zábavné kvízy, literárne súťaže, tvorivé dielne. Našli ste tu mnoho zaujímavých kníh, ktoré vás pobavili, ale aj poučili. Verím, že návštevy knižnice boli pre vás vždy príjemné a budete nás navštevovať i naďalej. Pri návštevách v našej knižnici ste si istotne všimli, že postupne vynovujeme a modernizujeme naše priestory, pretože chceme, aby ste sa u nás cítili príjemne a dobre. Len pred pár dňami sme dokončili modernizáciu interiéru herne v oddelení pre deti, ktorá získala nový, čistý, veselý vzhľad.

Aj v budúcom roku vás u nás čaká množstvo zaujímavých stretnutí s osobnosťami, tvorivé dielne, súťaže, zábavné i poučné podujatia s knihou. O všetkom, čo pre vás pripravujeme, sa dozviete u nás v knižnici alebo z letákov, pozvánok, oznamov, ktoré včas zverejníme.

Milí priatelia, dúfam, že pod vianočným stromčekom popri iných darčekom nájdete aj peknú a zaujímavú knihu. A ak náhodou nie, nič to, prídte k nám, do knižnice. My pre to, aby ste sa tu cítili dobre, robíme a budeme robiť všetko, čo sa dá.

PF 2009



Lívia Koleková
riaditeľka Knižnice Juraja Fándlyho
v Trnave

NAVŠTÍVILI NÁS

Záhada vtáče záhrady

*Stretnutie detí s jubili-
ujúcim spisovateľom
Jánom Beňom*

Aj v tomto školskom roku pokračujeme v cykle podujatí *Kniha a ešte trochu viac*, vďaka ktorému majú mnohí z vás možnosť stretnúť sa osobne so spisovateľom či ilustrátorom kníh pre



Čitateľom časopisu

Čaruška

venuje redakcia

Ján Beňo

Trnava 13/10/2008

deti. Ako prvý v školskom roku 2008/2009 k nám zavítal jubiliujúci spisovateľ Ján Beňo, ktorý pricestoval z Bratislavy 13. októbra 2008. Dopoludnia besedoval s deťmi v oddelení pre deti hlavne o zážitkoch z prečítanej knihy **Záhada vtáče-
čej záhrady**. Príbeh v tejto knihe je zo života spisovateľa. 47 účastníkov sa zaujímalo i o knihy *Mačací kráľ* a *Lietajúci slimák*. Popoludní spisovateľ navštívil našu pobočku na sídlisku Prednádražie. Čakalo ho tam 70 zvedavých štvrtákov. Obe besedy boli ukončené autogramiádou, počas ktorej kaž-

dý účastník získal záložku s podpisom spisovateľa. Ján Beňo poslať svoj pozdrav i čitateľom Čarušky.

Záchranári medzi nami

Po veľkom úspechu a nadšení našich čitateľov zo stretnutia so záchranárom a záchranárskym psom počas Prázdninového superklubu sme v októbri opäť pripravili stretnutie s týmito vzácnymi a obetavými ľuďmi. Šťastie nám prišlo a záchranári prišli až štyria a všetci so svo-



jimi štvornohými kamarátmi - záchranárskymi psami. Podujatie malo dve časti. Počas prvej sa deti v herni oddelenia oboznámili so záchranármi a ich štvornohými záchranárskymi psami. Pozreli si fotografie z rôznych cvičení psov a záchranárov a rozprávali sa s deťmi i o konkrétnych záchranných akciách. Počas druhej časti podujatia sa deti presunuli do záhrady Knižnice Juraja Fándlyho, kde sme mali možnosť vidieť výcvik psov. Deti sa poschovávali v rôznych častiach záhrady a záchranárske psy ich hľadali. Po hľadaní si deti mohli vyskúšať i rozkaz Aport – prines! a s radosťou hádzali loptičku do diaľky. Ochetné psíky prinášali loptičky a radosť detí nemala konca kraja. A možno sa u niektorých detí rozvinula túžba a ochota pomáhať ľuďom a zvieratám v núdzi. Ktovie?



Krásna v známkach ukrytá

Stretnutie detí s jubilujúcim akademickým maliarom a tvorcom poštových známok Martinom Činovským

23. októbra sa v herni oddelenia pre deti uskutočnilo zaujímavé podujatie. Zavítali medzi nás hneď dvaja hostia. Tým prvým bol známy trnavský filatelista Ján Mička, ktorý vedie i Klub malých filatelistov. Deťom porozprával, čo všetko filatelista vie. Druhý hosť pricestoval z Bratislavy – najznámejší slovenský známkotvorca Martin Činovský vystavoval nielen na Slovensku, ale i v zahraničí. Je auto-

rom pamätnej jedoeurovej poštovej známky. Okrem tvorby známok sa vo voľnom čase venuje i tvorbe hudby, ktorú má rád od detstva. Tvorí aj rôzne plagáty k filmovým predstaveniam.

Mnohé z detí si priniesli i svoje zbierky známok, ktoré si hostia s radosťou prezreli.



Ľudia kniháre! Tujačo Fobolyko
nečá nákatých podjettí k proza-
gárii umenia a kultury; radosť.

Jana Kúrn
rod. 1978

Čo sa dialo v Prázdninovom superklube?

Aj počas tohtoročných letných prázdnin sa uskutočnil Prázdninový superklub. Téma 16. ročníka znela: **Chráňme svet, veď je náš, aj ty v ňom svoje miesto máš!** Súťaže, tvorivé dielne a stretnutia so zaujímavými osobnosťami prilákali až 608 účastníkov nielen z Trnavy a blízkeho okolia, ale i deti, ktoré prázdninovali u nás v Trnave. Medzi inými boli i dievčatko z Česka a Daniel zo Španielska. Počas deviatich dopoludní sa deti mohli stretnúť so spisovateľom Jánom Čápkom, ktorý bol i predsedom poroty v spevackej súťaži, zoznámiť sa s prácou Hasičského zboru v Trnave, obzrieť si obušok Mestskej polície, schovať sa pred záchranským psom, ktorý deti v záhrade knižnice našiel, vyskúšať si, ako zachrániť kamaráta či iného človeka v núdzi. Naša



vd'aka patrí všetkým hosťom, ale i rodičom, ktorí svoje deti na dopoludnia privádzali. Našími tohtoročnými hosťami boli:

Oksana Lukomska – ilustrátorka, grafička

ThLic. Ing. arch. František Kapušník - Pápežské misijné diela

Ján Čapka – spisovateľ

Ingrid Nováková, Jana Orešanská, Iveta Vávrová – Útulok zvierat

Daniel Kazimír – záchranár Rescues Slovakia

V. Tomovič a kolegovia – Hasičský a záchranný zbor Trnava

Lucia Benková – diplomovaná zdravotná sestra

Pavol Bod'a, Erika Hrešková, Jana Holíková – Mestská polícia

Už teraz pre vás pripravujeme 17. ročník Prázdninového superklubu! Tešíme sa na vás!

Z TVORIVEJ DIELNE

Prišli sychravé zimné dni bez usmievavého sniečka. Oziaba nás a tešíme sa na sneh. Možno vám všetkým v nasledujúcich príbehoch vylúdime úsmev na tvári a zohrejeme vám srdiečko spomienkami na letné prázdninové dni. O svojich prázdninových zážitkoch nám napísali čitatelia z pobočky Vodáreň, žiaci Základnej školy na Atómovej ulici v Trnave.



Do Poľska som sa veľmi tešil. Náš hotel bol v meste Krakov. A najviac ma potešilo to, že Krakov je mesto kebabov, pretože kebab mám rád. Ráno o 7.00 hod. sme vyšli z domu a nastúpili do autobusu, ktorý nás odviezol do Goralského dvora pri dedinke Haligovce na poľských hraniciach. Bol to taký veľký dvor, kde bolo veľa malých chát. V jednej z nich sme boli ubytovaní aj my. Keď sme tam prišli, prvé čo som uvidel, bol veľký Bernardín a Vlčiak. Všetkých nás uvítali a túlili sa. Vytiahli sme si batožinu z autobusu a sadli sme si na terasu. A keďže sme boli hladní, dali sme si niečo pod zub. Najedli sme sa a hneď nás aj ubytovali. V tej malej chate skoro nič nebolo. Bol tam záchod, kúpeľňa a dve izby. V izbe boli tri posteľe, stolík a skrinka. Tak sme sa vybalili a išli sme k rieke Dunajec. Tam nás posadili na pl' a plavili sme sa. Bola to celkom dlhá plavba. Najviac sa mi páčilo, že tá rieka Dunajec oddeľovala Poľsko od Slovenska. A tak, keď som sa pozrel doľava, videl som Poľsko a keď doprava, Slovensko. Po plavbe sme prišli do chatky, trochu sme si odpočinuli a neskôr sme šli na večeru. Mali sme pečeného barana. Popravde som sa na to tešil, ale keď som ochutnal, tak mi to veľmi nechutilo, pretože mi to pripomínalo kozľa a to nemám rád. Ale všetko to zachránila kapustnica, ktorá bola výborná. Po večeri sme sa bavili až do polnoci a išli sme



spat'. Ráno sme sa zobudili a šli sme na raňajky. Zjedli sme párky, pobalili sme sa a nastúpili do autobusu. Cestovali sme do Poľska. Cestou do Krakova nám sprievodca všetko ukazoval a vysvetľoval. Tiež sa mi páčilo, že na každom kroku bolo vidno predavačov, ktorí predávali ovčie kožušiny a kožené topánky. Ale šofér autobusu dostal aj pokutu za to, že nemal diaľničnú známku. Prišli sme do Krakova, do internátu, ktorý bol krásne zariadený. Boli tam expresné výtahy a izby vynovené. Tam sme sa zase vybalili



a najedli. Potom nás autobus zobral ku hradu Wawel a tam sme mali rozchod. Najprv sme pochodili nejaké kostoly a s radosťou som si bol kúpiť kebab, A bol chutný. Potom sme išli do mestskej tržnice. Bola obrovská. Ale zvnútra sa taká veľká nezdala. Popozerali sme si všetky sránky a bola v nich iba ovčia vlna a jantárové šperky. Vyšli sme a ja som zbadal uja, čo razí mince ako pamiatku. Hneď som k nemu vybehol a nejakú som si kúpil, pretože také zbieram. Vedľa bol aj taký ďalší ujo a ten predával vraj čerstvé pečivo. Ale keď som doň zahryzol, bolo to tvrdé, takže som to aj zabalil a schoval.

Potom sme išli na hrad Wawel. Bol veľmi veľký a ozdobený. Z hora bol krásny výhľad na celé mesto a dole sa trblietala rieka Visla. Vedľa pod hradom bola aj Dračia jaskyňa. Chcel som do nej ísť, ale bola zatvorená. A sranda bola, že pred tou jaskyňou bola socha toho draka a pod ním napísané číslo. Keď naňho niekto poslal sms, tak drak začal chľúť oheň. Potom sme zišli z hradu a posadili sme sa na breh Visly. Zrazu k nám začali prilietat' holuby, a tak sme vytiahli to pečivo a krmili sme ich, ale zároveň sme sa aj kochali výhľadom na mesto. Za nami bol obchod. Tam sme si kúpili krowky. Neskôr večer sme sa išli poprechádzať ďalej do mesta a začalo silno pršať. Našli sme peknú reštauráciu, v ktorej sme sa do sýtosti najedli. Bolo to pečené kuracie mäso s hranolkami a rôznymi druhmi dressingov. Pokojne by som zjedol aj druhú porciu, ale už na nás čakal autobus na parkovisku. Tak sme sa teda dovezli naspäť do internátu a vyspali sme sa.

Ráno sme mali zase raňajky a neskôr odchod. Ešte sme sa zastavili v mestečku Wieliczka. Tak sa volala aj soľná baňa, do ktorej boli sme išli. Čakalo nás neskutočne veľa schodov a poschodí, ktoré sme museli zísť dolu. Tam sme si popozerali sochy, ktoré boli celé zo soli. Dokonca aj podlaha bola zo soli. Išli sme ďalej a na konci bol bufet. Potom sme išli ešte chvíľu dole až do 136-metrovej hĺbky. Bola tam veľká reštaurácia a aj záchod. Potom som každému hovoril, že som bol na záchode v 136-metrovej hĺbke. Prišlo mi to strašne vtipné. Nastúpili sme do veľkého výtahu a za 30 sekúnd sme boli naspäť hore. Vonku sme sa najedli a išli do autobusu. Zviezli sme sa na Slovensko do Trnavy. Cesta z Krakova do Trnavy trvala asi 6 hodín.

Síce sme boli na tomto zájazde iba dva dni, ale mne sa to ohromne páčilo.

Libor Suchoň, 13 r.

Tento rok boli prázdniny celkom zaujímavé. Hneď na ich začiatku som sa tešil, že ideme k babke a dedkovi do Bratislavy. Celý týždeň sme strávili na výletoch do mesta. Navštívili sme múzeá, ale nakoľko boli baby v prevahe, chodili sme aj po obchodoch. Na konci týždňa som sa už tešil domov. Keď som prišiel domov, hneď som si v duchu povedal: „Všade dobre, ale doma najlepšie.“ Potom som trávil dlhšiu dobu prázdnin doma. Chodil som s kamarátmi von, kde sme hrali najmä futbal.

Koncom júla sme sa vybrali ku starej mame a starému otcovi do Hranovnice. Je to dedina položená blízko Vysokých Tatier. Bolo tam veľmi pekne. Prišli tam aj moji ujovia, tety, sesternice a bratrance, bolo to skrátka super.

Odtiaľ sme si s rodičmi robili viaceré výlety. Najkrajší výlet bol, keď sme išli do Pienin. Počasie nám vyšlo, všade bolo krásne. Boli sme tam s mojím ujom, tetou a bratrancom. Vybrali sme sa na plť. Cesta bola zábavná a smiešna. Videl som veľmi pekné miesta. Asi po dvoch hodinách sme sa doplavili na miesto, kde nás čakalo ďalšie “milé prekvapenie“. Museli sme ísť totiž štyri kilometre naspäť pešo. Ale pre moje šťastie sme išli na koči, ktorý ťahal až jeden kôň. Bolo to zábavné, lebo ten koník utiahol aj s kočišom desať ľudí. Tá jazda stála za všetky peniaze. Veľa sme sa nasmiali.

Po týždni sme s rodičmi už cestovali domov. Cesta domov bola dlhá, ako keby nekonečná. Pricestovali sme domov a hneď som išiel zavolať kamarátom, či nepôjdu von. Musel som sa ale pomaly už chystať aj do školy. Čo sa mi veru veľmi nechcelo.

Takto skončili moje prázdniny. Boli ako vždy krátke, ale celkom príjemne prežité.

Samuel Valluš, 13 r.

Tento rok sme mali letnú dovolenku naplánovanú úplne inak ako po minulé roky. Vybrali sme sa na horskú chatu do Oravíc. A nešli sme iba mama, otec a ja, ale po strop naprataní batožinou. Pretože sme brali so sebou z domu aj potraviny. Bála som sa, že sa nepohneme z miesta. Ale predsa sme sa pohli. Cesta bola dlhá, sprvu nudná, no postupne sa kraj okolo nás menil a zrazu boli pred nami krásne hory.

Vo veľkom očakávaní sme sa blížili ku chate. Boli sme milo prekvapení. Domaáci pán nás povodil od prízemia až po podkrovie. Bola tam veľká spoločenská miestnosť s krbom, v ktorom sme počas chladných večerov kúrili. Pre každú rodinu bola jedna izba. My sme mali maličkú, ale útulnú izbu v podkroví s výhľadom na les. Samozrejme tam nemohla chýbať dobre vybavená kuchyňa, v ktorej sme pripravovali samé dobroty a dve kúpeľne. Zvyšok dňa sme sa vybaľovali a lietali hore-dolu po chate.

Na druhý deň sme išli do vodného parku. Volal sa Meander park. Pre nás všetkých to bol veľmi pekný zážitok. My, deti, sme tam vbehli ako prví. Bolo tam nie-

koľko bazénov, z toho jeden bol s umelými vlnami, ktoré bývali každú polhodinu a trvali pätnásť minút. Za tých pätnásť minút sme si to naplno užili. S mojou sesternicou Luckou sme boli úplne na kraji v hlbkej vode, pretože tam boli najväčšie vlny. Celkom ako na mori.



V tomto vodnom parku nechýbal ani poriadny tobogán. Večer sme sa vrátili na chatu celí zničení a unavení. No to bolo nič oproti tomu, čo nás čakalo na ďalší deň. Túra na Tiesňavy a do Juráňovej doliny. Po ceste sme sa zastavili na salaši. Kúpili sme si tam veľký kus výborného domáceho ovčieho syra. Bol mäkkulinký a slankavý, rozplývajúci sa na jazyku. Okrem syra tam mali aj dvoch nádherných bielych huňatých psíkov a jedného kučeravého. Boli veľmi prítluní. Po výbornej dobrote sme začali zase stúpať do kopca. Postupne sa les menil na skaly, po ktorých tiekla voda. O chvíľu sme videli krásne žblnkotajúce vodopády. Odrážali sa v nich rôzne odtiene farieb. Boli jednoducho nádherné. Horšia bola cesta naspäť. Zastihol nás dážď. Problém bol raz-dva vyriešený. Okolo cesty rástli obrovské lopúchy, ktoré nám pokrýli hlavy. Vyzerali sme ako lesní škriatkovia. Kým sme prišli na chatu, dážď aj prestal. Ja som bola veľmi unavená, ale obohatená o nové zážitky. Dospelým túra nič nespravila, pretože hneď na druhé ráno išli do lesa na hríby. Kým som vstala, boli už všetci doma s plnými košíkmi húb. Boli rôznych veľkostí a farieb, ale žiadny jedovatý. Veď všetko to boli skúsení hubári.

Na posledný deň som sa tešila najviac. Kvôli tomuto dňu sme všetci vstávali skoro ráno o piatej. Išli sme do Poľska, presnejšie na trhy. Ešte nikdy som v Poľsku nebola. Trh sa zdal byť veľký a nekonečný. Pre každého sa tam niečo našlo. Deň sme zakončili ešte raz vodným parkom.

Večer som zaspávala s nepokojom na duši, že už zajtra musíme ísť domov. Ráno bol už každý zbalený a nachystaný odísť. Urobili sme si posledné spoločné fotky, rozlúčili sa a vyštartovali domov. Rozhodne to boli najkrajšie prázdniny.

Ulehlová Sylvia, 14 r.

Mojím najkrajším prázdninovým zážitkom je dovolenka v Taliansku, v známom meste Lido di Jesolo. Rok čo rok chodievame do Talianska, ale vždy do iného mesta. Len cesta tam už bola úžasná. Išli sme ako partia. Ja, moja sestra Nina, krstná, rodinné kamarátky teta Magda a teta Eva. V „druhej“ skupine bola teta Viera, jej syn Rudko, moja kamarátka Zuzka a jej mamina.

Cestovali sme autobusom. Vyrazili sme okolo osemnástej hodiny. Cestovali sme deň a noc. Najradšej na celej dovolenke mám cestu cez noc v autobuse. Mám rada tie zastávky o tretej ráno. Vždy vystúpim, aby som sa nadýchala čerstvého vzduchu. Vždy si robím kalendár s rôznymi obrázkami aspoň dva mesiace pred vyrazením do Talianska. A nikdy sa neviem dočkať. Keď sme tento rok išli autobusom na dovolenku, tak sme sa zastavili pri jednej benzínovej pumpe, pri ktorej sme ešte nikdy predtým nestáli. Ale zabavila som sa na nej aj s Ninou, ktorá ešte nebola poriadne prebudená. Keď sme už dorazili do „nášho slávneho“ mesta, najskôr sme odložili batožiny na recepciu. Potom sme sa dozvedeli, že ešte budeme musieť čakať až do šestnástej hodiny. Keďže bolo ešte len osem hodín ráno, tak sme sa išli popozerať do mesta. Mesto bolo „obkľúčené“ módou. Keď nás už ubytovali do nových izieb, vyložili sme si veci a s kamarátkou Zuzkou sme utekali smer: more. Bolo nádherné s mnohými vlnami. Ďalšie dni sme si užívali, ako nikdy inokedy. Deň čo deň sme navečer chodili do mesta. Až na jeden deň, keď sme boli všetky spálené. S Ninou sme vo voľnom čase na posteli hrávali karty a počas toho sme si aj pospali. Zabávali sme sa na hracích strojoch, z ktorých sme beztak nemali pôžitok.

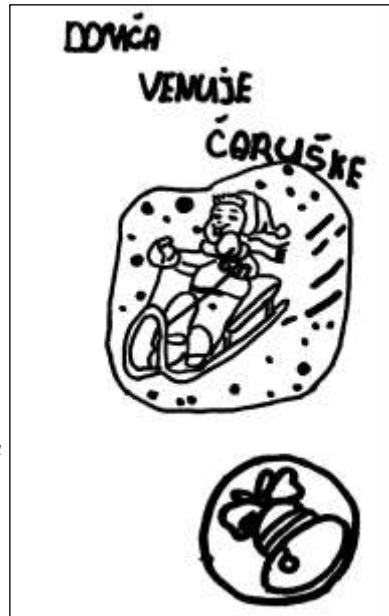
V posledný deň sme si ešte poriadne užívali more. Cesta autobusom bola nádherná! Keď sme už prišli na Slovensko do Trnavy, môj otec nás už čakal. Pochválil nás, že sme pekne opálené, vystískal nás a išli sme domov. Takýto nádherný bol môj najkrajší prázdninový zážitok. Dúfam, že ich bude ešte veľa pribúdať.

Michaela Hučková, 13 r.

Krásna sveta

Svet je biely,
žime v mieri.
Svet je krásny veru tak
a zároveň malý ako mak.
Vianoce už prichádzajú,
v móde stále ostávajú.
Na zime mám veľmi rada,
keď nám biely snežik padá.

*Natália Várošová, 9 r.
ZŠ J. Bottu, Trnava*



AKO TO VIDÍME MY

V dňoch 19. - 21. júna 2008 sa naša Kráľovná čitateľov 14-ročná Zuzana Urgošíková zúčastnila na Celoslovenskom sneme Kráľov čitateľov v Martine, kde sa zišlo 22 kráľov a kráľovien z celého Slovenska. O jej zážitkoch rozpráva tento príspevok.

Chcela by som vás oboznámiť s mojím výletom do Martina na snem slovenských kráľov detských čitateľov. Na tento výlet som išla spolu s našou vedúcou oddelenia pre deti -Veronikou Chorvatovičovou. Cestovali sme vlakom do Vrútok, kde sme mali stretnutie v Knižnici Hany Zelinovej. Spolu sme sa presunuli na mestsky úrad vo Vrútkach, kde sme navštívili pamätnú izbu Hany Zelinovej a aj s našou pomocou sme vymysleli posolstvo pre všetky knižnice na Slovensku. V ten deň sme ešte cestovali do Martina, kde sme mali nočné pátranie po martin-ských pamiatkach (martinský cintorín, Matica slovenská, Živena...), neskôr nás navštívil aj patrón mesta - sv. Martin. Túto noc sme strávili v Turčianskej knižnici. Na druhý deň sme sa martinským deťom prezentovali v kultúrnom dome. Neskôr sme sa presťahovali do penziónu Čierna pani. Popoludní sme navštívili múzeum slovenskej dediny v Martine, do ktorého nás priviezli na dvoch kočoch ťahaných koňmi. Videli sme ukážky ľudových tradícií z oblasti Turca (hra na akordeóne, rôzne tance, spev...), prezreli sme si skanzen ľudovej architektúry a vrátili sme sa späť do Turčianskej knižnice, kde sme mali opekačku. Do penziónu sme sa vrátili neskoro večer, unavení a vyčerpaní sme si ľahli do postele a zaspali. Ráno,



Vrášková Alexandra

oddýchnutí a plní energie, sme si uvedomili, že tie tri dni ubehli až príliš rýchlo a že dnes ideme domov. Doobeda sme mali ešte program. Navštívili sme Turčiansku galériu. Prezreli sme si aktuálnu výstavu a zhromaždili sme sa v jednej veľkej miestnosti - v dielni, kde sme si na pamiatku vyrábali šálky ako suveníry. Po dokončení sme sa rozlúčili a opäť sme sa rozutekali po všetkých kútoch Slovenska.

Bol to naozaj dobrý nápad zorganizovať takéto stretnutie, mám z neho veľa pekných a príjemných zážitkov, spoznala som veľa nových ľudí a dostala sa na také miesta, kde by som sa, nebyť kráľovnou čitateľov, asi nikdy nedostala.

Zuzka ďakujeme za príspevok a prajeme veľa úspechov nielen v škole, ale aj v jej charitatívnych akciách, ktorým sa spolu s inými venuje. V minulom roku to bol Mikulášsky bazár. Vyzbieraná suma 7 270.- Sk bola rozdelená do útulku zvierat v Trnave a Piešťanoch. V čase našej uzávierky sa Zuzka Urgošikovani zbierky pre pohybové sanatórium v Trnave.



POZOR! POZOR! POZOR! POZOR! POZOR! POZOR! POZOR! POZOR!

V predchádzajúcom čísle časopisu Čaruška č. 1/2008 ste mali možnosť vylúštiť tajničku doplňovačky. Tajnička znela: **Kráľ čitateľov.**

Výhercami sa stali títo čitatelia (všetci sú z Trnavy):

Lukáš Tankovič

Roza Ivezíč

Nikola Kurňavová

Alexandra Ušáková

Lucia Jaurová

Dominika Slivová

Veronika Chorvatovičová

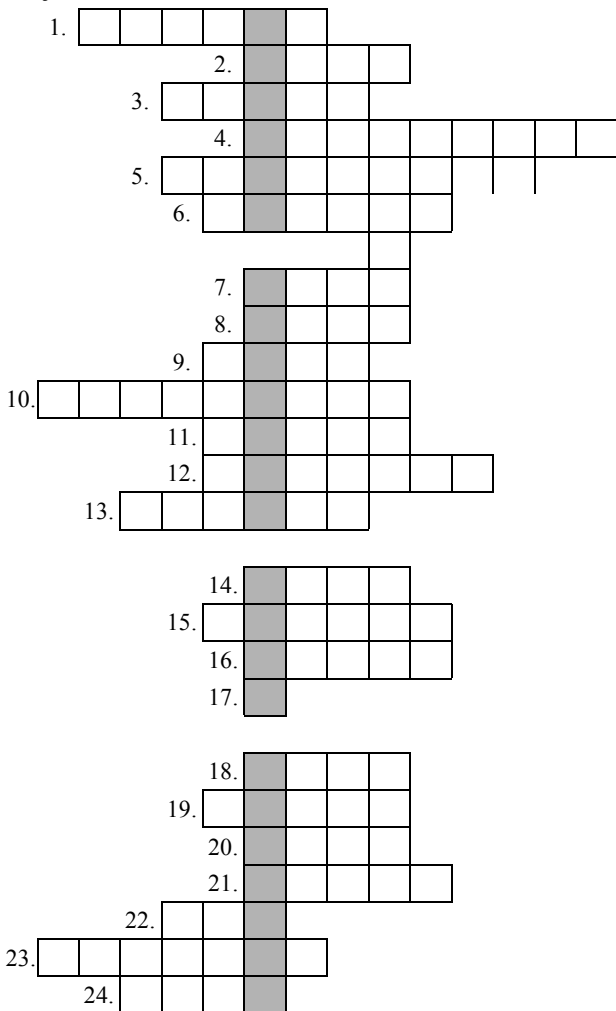
Výhercom srdečne blahoželáme!

Aj vy, ostatní, máte šancu získať pekné ceny, ak vyplníte dnešnú súťažnú doplňovačku a prinesiete ju do Knižnice Juraja Fándlyho do oddelenia pre deti na Rázuso-



DOPLŇOVAČKA

vej ulici v Trnave.



**POZOR! POZOR! POZOR!
POZOR! POZOR! POZOR!
POZOR! POZOR! POZOR!**

1. ovocie
2. vianočné jedlo
3. nádhera, niečo pekné
4. stavia sa zo snehu
5. zimný mesiac
6. svieti na oblohe
7. dopravný prostriedok
8. potreba na šitie
9. jeden z rodičov
10. naša krajina
11. športová potreba
12. štipľavá zelenina
13. vianočná pieseň
14. žije v rybníku
15. bola z neho chalúpka
16. má meniny 13. 12.
17. a s dĺžňom
18. krajina, v ktorej boli tento rok Olympijské hry
19. meno čarodejníka

Pottera

20. časť dňa

21. chytajú sa ňou ryby 22. malé poľné zvieratko

**PRIPRAVUJEME V ROKU 2009**

- 23. dostávame ich pod stromček
- 24. máš ju v peračníku

*Daša Do Thaiová, 11 r.
ZŠ Atómová 1, Trnava*

Milí priatelia, aj v roku 2009 vám chce vaša knižnica dvere do sveta fantázie otvoriť dokorán. Tety knihovníčky v oddelení pre deti i na pobočkách Modranka, Prednádražie, Tulipán a Vodáreň sa tešia každej vašej návšteve. Pomôžu vám pri výbere knižky, pridajú nejakú malú radu, ich uši sú pripravené aj trpezlivo počúvať. Otvorená je pre vás vynovená herňa s novými hrami a hračkami.

Pripravujeme pre vás stretnutia s knihou, ilustráciou, besedy so zaujímavými osobnosťami. Budú aj pútavé súťaže, v ktorých sa určite bude dať i niečo vyhrať. Samozrejme, je tu časopis Čaruška, do ktorej môžete posielat svoje literárne či výtvarné práce počas celého roka. Na čo sa môžete tešiť?

Kniha ešte trochu viac. Cyklus stretnutí so spisovateľmi a ilustrátormi.

Zažeň nudu spolu s nami – zábavnými súťažami! (16. – 20. 2. 2009).
5 náučno-zábavných podujatí pre deti na spštenie jarných prázdnin.

Hľadá sa Dobšinský. Opäť budeme hľadať knižky od Pavla Dobšinského v rámci Dňa ľudovej rozprávky – 16. marca 2009.

Noc s Andersenom (3. – 4. apríla 2009) bude venovaná rozprávkam spisovateľky Márie Ďuričkovej. Bude mať heslo: Za noci, či za rány, zachráňme slovenské rozprávky!

Najkrajšia kniha za rok 2008. Po dvoch rokoch budete vy, naši čitatelia, opäť vyberať najkrajšiu a najčítanejšiu knihu pre deti. Sme presvedčení, že sa zapojíte, lebo je to o vás a pre vás. Každý bude mať šancu aj niečo pekné vyhrať.



Celoslovenský snem kráľov čitateľov (17. – 19. 6. 2009). Do kráľovského mesta Trnava sa prídu predstaviť kráľi čitateľov z celého Slovenska a možno nás prídu pozdraviť aj najlepší čitatelia z Česka. Pripravujeme pre nich bohatý program a vy sa s nimi budete môcť stretnúť počas slávnostného programu v kine Hviezda.

Prázdninový superklub 2009. 17. ročník má tému: Slovákom som i Slovákom budem, kamkoľvek ja pocestujem! Každú stredu dopoludnia sa spoločne vyberieme spoznávať naše Slovensko prostredníctvom súťaží, tvorivých dielní, stretnutiami s cestovateľmi, jaskyniarimi a pod. Možno bude aj jednodňový autobusový výlet.

Maličkí a mamičky. Cyklus podujatí pre najmenších čitateľov, ktorí ešte nevedia čítať, ale majú radi rozprávky.

Školáci spoločne so svojimi učiteľmi a učiteľkami môžu prísť na exkurziu do knižnice alebo aj na **netradičnú vyučovaciu hodinu**. V hudobnom oddelení (ktoré má bohatú fonotéku) sú to hodiny hudobnej výchovy, v oddelení pre deti a na pobočkách zase hodiny informačnej výchovy a literárnej výchovy. Upozorpani učiteľku.

Deviatková čitateľská kolektívy pri nedožitých 90. vateľky Márie ťaž začne a slávnostné u s k u t o č n í



Marienka. Veľsút'áž pre triedne príležitosti narodenín spisovateľky Márie Žuríčkovej. Súv septembri vyhodnotenie sa v decembri.

PREDSTAVUJEME

*Toto číslo Čarušky ilustrovali čitatelia
KJF v Trnave
Fotografie: archív KJF v Trnave*

Dominika Uhlíková Nová Kráľovná čita- teľov KJF 2008



Kam chodíš do školy?

Navštevujem ZŠ s MŠ I. Krasku v Modranke a som deviatačka.

Ako si bola spokojná so súťažou o kráľa čitateľov, bola podľa teba ťažká a zložitá?

Nie, mala som super skupinu, s ktorou sme sa navzájom dopĺňali.

Zúčastnila by si sa tejto súťaže ešte raz?



Určite áno, bolo to fajn.



Čaruška. Časopis mladých čitateľov. Č. 2/2008. Roč. 13. Grafický návrh obálky: Oksana Lukomska
Redakčná rada: V. Chorvatovičová, L. Karabová, A. Beňová
Zodp. redaktor: Benjamína Jakubáčová
Trnavský samosprávny kraj. Knižnica Juraja Fándlyho v Trnave 2008